

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2546/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (dr. Jeles Judit ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és – a Budaörsi Járásbíróság 17.Pk.50.219/2023/5. számú végzésére kiterjedő hatályú – megsemmisítését kérte az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése, 28. cikke, VI. cikk (1)-(2) bekezdései, XVI. cikk (1)-(2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő. Az Alkotmánybíróság előzményként rögzíti, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.932/2021/5. számú ítéletében a négy közös gyermek feletti szülői felügyeleti joggal az édesapát jogosította fel, jelen ügyben a kapcsolattartás az egyik gyermekkel maradt el.
- [3] Az indítványozó különélő édesanyja (az alapügy kérelmezője) a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.932/2021/5. számú ítéletében szabályozott kapcsolattartás végrehajtása és a 2023. március 1. napjára eső, elmaradt folyamatos kapcsolattartás pótlása iránt terjesztett elő kérelmet a Budaörsi Járásbíróságon 2023. október 30-án.
- [4] A Budaörsi Járásbíróság 17.Pk.50.219/2023/5. számú végzésében elsősorban azt vizsgálta, hogy az indítványozó kérelmét határidőben, vagyis az elmaradt kapcsolattartás pótlásásra megállapított határidő lejártától számított 30 napon belül terjesztette-e elő. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a határidőt az elmaradt kapcsolattartás pótlása esetén a kapcsolattartás pótlására megállapított legközelebbi

megfelelő időpont lejártától kell számítani, amely jelen esetben 2023. szeptember 1. napja volt [vö.: a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnp.tv.) 22/B. § (3) bekezdésével]. Mivel az indítványozó kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelmét a pótlásra rendelkezésre álló határidő megnyíltától, azaz 2023. szeptember 1. napjától számított 30 napos határidő elteltét követően, 2023. október 30. napján terjesztette elő, a Budaörsi Járásbíróság megállapította, hogy a kérelem előterjesztése elkésett, ezért a kérelmet a Bnp.tv. 1. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 176. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján visszautasította.

- [5] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzésében a Budaörsi Járásbíróság végzését helybenhagyta. A Budapest Környéki Törvényszék döntésének indokolásában a Bnp.tv. 22/B. § (3) bekezdésében foglaltakból indult ki. Az abban foglalt 30 napos határidő a törvényszéki indokolás szerint „eljárásjogi határidőnek minősül, a 30 napos határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a kérelmet legkésőbb e határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adták. (...) Amennyiben a kérelmező a kapcsolattartás végrehajtását a Bnp.tv. 22/B. § (4) bekezdés *b*) pontja alapján kéri — mint jelen esetben is —, úgy kiegészítő szabály érvényesül, melynek értelmében az elmaradt kapcsolattartás pótlása esetén az eljárásindítási határidőt a kapcsolattartás pótlására megállapított legközelebbi megfelelő időpont lejártától kell számítani. A szabály indoka, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:181. § (3) bekezdése alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban rendelkezni kell az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról, így az eljárást csak a határozatban előírt pótlási határidő lejártától számított 30 napon belül lehet megindítani” (lásd a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzése 4. oldalának első két bekezdését).
- [6] A Budapest Környéki Törvényszék megállapította, hogy „a kapcsolattartásra vonatkozó határozat, a Budapest Környéki Törvényszék 1.Pf.20.336/2020/21. számú ítélete szerint a páros héten elmaradt folyamatos kapcsolattartás a következő páratlan héten azonos időtartamban, a páratlan héten elmaradt hétközi folyamatos kapcsolattartás páros héten azonos időtartamban, de legkésőbb 6 hónapon belül pótolható. Mindezekből az következik, hogy az eljárás megindításának határideje jelen esetben a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésében rögzített 6 hónapos anyagi jogi határidő elteltével kezdődik” (lásd: a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzése, 4. oldal harmadik bekezdését).
- [7] 2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Panaszában kapcsolattartáshoz való jogának sérelmét [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, valamint XVI. cikk (2) bekezdése]; *fair* eljáráshoz való joga sérelmét [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és XXIV. cikk (1) bekezdése

és 28. cikke]; valamint gyermeke legfőbb érdekének sérelmét [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése] állította.

- [8] Az indítványozó szerint az ügyében eljáró bíróságok azért sértették meg a *fair* eljáráshoz való jogát, mert helytelenül értelmezték a kérelem benyújtására irányadó Bnp.tv.-beli határidőt, nem vették figyelembe ugyanis, hogy az indítványozó korábban, vagyis 2023. március 21-én benyújtott kérelmét a Budapest Környéki Törvényszék mint idő előtti elutasította és erről őt 2023. október 12-én értesítette. Meglátása szerint a Bnp.tv. 22/B. § (3) bekezdése szerinti 30 napos határidő az ügyében akkor kezdődött, amikor az előző kérelem tárgyában született végzést átvette (2023. október 12.), vagyis a 2023. október 30-án benyújtott újabb kérelme határidőben előterjesztettnek minősül.
- [9] Az indítvány érvelése szerint a Budapest Környéki Törvényszék nem vette figyelembe, hogy az indítványozó a Törvényszék mulasztása miatt nem tudta megfelelő határidőben benyújtani a kérelmét, ugyanis a 2023. március 21-én benyújtott kérelem tárgyában született döntésről csak 2023. október 12-én értesült. Emiatt a lefolytatott eljárás nem felel meg az Alaptörvény 28. cikke, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárásnak.
- [10] Az indítványozó szerint az alapügyben kétséget kizáróan felmerült a gyermek és a különélő szülő [az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (2) bekezdése szerinti] kapcsolattartáshoz való jogának relevanciája és egyben sérelme is. Az ügyében eljáró bíróságoknak azonosítaniuk kellett volna ezen alapjogi érintettséget és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kellett volna értelmezniük, vagyis a Bnp.tv. 22/B. § (3) bekezdésben foglalt 30 napos eljárásindítási határidő kezdő időpontját az eljáró bíróságnak 2023. október 12. napjában kellett volna megállapítania. Az indítvány szerint a kapcsolattartásra jogosult szülő azért nem gyakorolhatta a kapcsolattartáshoz való jogát, mert az első kérelme tárgyában hozott döntést a bíróság olyan időpontban kézbesítette, amikor a számára nyitva álló határidő már letelt.
- [11] Összefoglalva: az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezések (a kapcsolattartáshoz való jog és a *fair* eljáráshoz való jog) sérelmét az ügyben eljáró bíróságok azon „helytelen” jogértelmezése okozza, amely szerint az eljárásindítási határidőt a kapcsolattartás pótlására megállapított legközelebbi megfelelő időpont lejártától, jelen esetben 2023. szeptember 1-jétől kell számítani.
- [12] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [13] 3.1. Az indítványozó jogi képviselője a támadott másodfokú végzést 2024. április 15-én vette kézhez, alkotmányjogi panaszát pedig 2024. június 4-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül – nyújtotta be. A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló kérelem tárgyában

hozott döntés alkotmányjogi panasszal támadható {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [9]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az eljárásban kérelmezőként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

- [14] Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkozott, mindazonáltal részben nem a saját, hanem az érintett gyermek jogainak a sérelmét állította. Figyelemmel arra, hogy a gyermek tekintetében nem az indítványozó gyakorolja a szülői felügyeleti jogot [lásd a Budapest Környéki Törvényszék 1.Pf.20.336/2020/21. számú ítéletének rendelkező részét], az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésére alapított kérelem nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjába foglalt feltételnek, ezért ebben a tekintetben érdemi elbírálásra nincs lehetőség {vesd össze: 3508/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [7]}.
- [15] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikke vonatkozásában továbbá nem tesz eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában írt feltételnek, mivel e rendelkezés az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {lásd például: 3276/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [16] Ezen túl az Alkotmánybíróság az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint valamely államcél vagy egyéb alaptörvényi rendelkezés megsértésének a megállapítása alkotmányjogi panasz keretében nem indítványozható, mert az nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak, ezért ezen alaptörvényi rendelkezéssel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye {3231/2017. (X. 3.) AB végzés, Indokolás [21]; 3203/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]}” {3044/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [28]; 3335/2024. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [13]}.
- [17] 3.2. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit részben teljesíti: *a*) tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b*) az eljárás megindításának indokait (az indítványozó úgy véli, hogy bíróság a kérelem benyújtására vonatkozó határidőt alapjogsértő módon állapította meg); *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzése); *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény VI. cikk (1)-(2) bekezdései, XVI. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése]; *e*) indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (2) bekezdésével, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésével; *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét és – az elsőfokú döntésre kiterjedő hatállyal – semmisítse meg azt.

- [18] Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése sérelmét az indítvány ugyan megemlíti (5. oldal utolsó bekezdése), de érdemben nem indokolta, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzése miért és mennyiben sérti ezen alaptörvényi rendelkezést.
- [19] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítvány nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt követelményét: ebben a vonatkozásban az indítvány – az alaptörvényi rendelkezés megjelölésén kívül – egyáltalán nem tartalmaz indokolást. Fontos leszögezni ezzel kapcsolatban azt is, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági eljárás vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, jelen ügyben azonban csak bírósági eljárás volt folyamatban.
- [20] A kérelem tehát az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése, valamint XXIV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelményének.
- [21] A kérelmet mindezek alapján az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, ezzel összefüggésben a XVI. cikk (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében lehet határozottnak tekinteni.
- [22] 3.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [23] 3.3.1. Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és XVI. cikk (2) bekezdésén alapuló a szülő-gyermek kapcsolattartási jog alkotmányos tartalmát illetően [lásd: 3067/2021. (II. 24.) AB határozat].
- [24] E gyakorlat szerint a külön élő szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való joga az Alaptörvényben a magánszféra-védelem [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés], valamint a gyermeknek a gondoskodáshoz [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés] és a szülőnek a neveléshez való joga [Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdés] részeként alapjogi rangra emelt jogosultság {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [25] A Bnp.tv. 22/C. § (2) bekezdés b) pontjához fűzött alkotmányos követelményt kimondó 14/2023. (VII. 24.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) szerint „[a] Bnptv. szerinti, a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárás ennek megfelelően a gyermek oldaláról az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdését (a gyermek legjobb érdekének biztosítását), a szülő oldaláról pedig az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését (magán- és családi élethez való jog, a külön élő szülő kapcsolattartáshoz való joga) és XVI. cikk (2) bekezdését (a szülő neveléshez való joga) juttatja érvényre” (Indokolás [25]).

- [26] Az Abh.-ban foglaltak szerint „a Bnp.tv. 22/C. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján a bíróság minden olyan esetben rendelkezhet az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról, amikor az elmaradt kapcsolattartás végrehajtását elrendelő végzés meghozatalának feltételei teljesülnek”. Az Alkotmánybíróság tehát az alkotmányos követelményt a kapcsolattartáshoz való (alap)jog végrehajtásához fűzte, amennyiben a törvényi feltételek (például a felróhatóság) fennállnak. Az alkotmányos követelmény értelmében a kapcsolattartás pótlásának – hasonlóan a végrehajtás elrendeléséhez – is vannak alaki és érdemi feltételei. Az alaki feltételek hiányában a bíróság nem vizsgálhatja a kapcsolattartás végrehajtását érdemben.
- [27] Jelen esetben az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárásban – összevetve az Abh.-ban foglaltakkal – nem történt meg az elmaradt kapcsolattartás érdemi vizsgálata, az ügyben eljáró bíróságok a Bnp.tv. azon rendelkezését alkalmazták, amely a Bnp.tv. 22/B. § (4) bekezdés *b*) pontja szerinti végrehajtás iránti kérelem benyújtásának határidejére vonatkozik.
- [28] Az Alkotmánybíróság továbbá meghatározta a *fair* eljáráshoz való jog alkotmányos tartalmát is [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 3046/2019. (III. 14.) AB határozat].
- [29] Az indítvány az Alkotmánybíróság fent ismertetett, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (2) bekezdésével, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggő gyakorlatához képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [30] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint sem az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (2) bekezdésével (vagyis a kapcsolattartáshoz való joggal), sem pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésével (vagyis a *fair* eljáráshoz való joggal) összefüggésben nem merül fel alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés, ha – mint a jelen ügyben is – az ügyben eljáró bíróságok az irányadó jog alkalmazásával a (kapcsolattartás végrehajtása iránti) kérelem előterjesztésének és érdemi elbírálásának jogszabályi feltételeit, így a Bnp.tv. szerinti határidő teljesülését megvizsgálva arra a következtetésre jutnak, hogy az az adott kérelem tekintetében nem teljesült {vö.: 3250/2024. (VII. 5.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [31] 3.3.2. Ami a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését illeti, az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [32] Az Alkotmánybíróság mindenképp hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban

már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.

- [33] Az indítványozó panaszában arra hivatkozott, hogy a bíróság az eljárási kérdésben (vagyis a kérelem előterjesztésére irányadó határidő megállapítása körében) meghozott döntéssel a kérelme érdemi elbírálását lehetetlenítette el. Jelen esetben az indítványozó kérelme előterjesztésére irányadó, Bnp.tv.-ben foglalt törvényi határidő bírói megállapítását/értelmezését tekintette alapjogsértőnek. Álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.213/2024/5. számú végzésével szemben az indítványban foglaltak szerint kizárólag egy másik, benyújtásra irányadó határidő lenne összhangban az Alaptörvénnyel, a bíróságnak ugyanis figyelembe kellett volna vennie korábbi kérelme tárgyában született döntés kézbesítésének időpontját.
- [34] A Budapest Környéki Törvényszék a kérelem benyújtására irányadó határidő megállapítása során az ügyre vonatkozó anyagi és eljárási szabályokat, valamint a kapcsolattartást rendező ítéleti döntést vette alapul (lásd: a jelen végzés indokolásának 1. pontjában foglaltakat). Az indítványozó ezzel szemben a saját maga által kezdeményezett, a bíróság által idő előttinek minősített beadványról született döntés tudomásra jutásának időpontjából indult ki.
- [35] Az a bírói jogértelmezés, amely a törvényi szabályokat tekinti irányadónak a kérelem alaki feltételei vizsgálata során, nem vet fel alkotmányos aggályokat.
- [36] Kétségtelen, hogy az idő előtt megindított eljárás során a bírósági döntés kézbesítése meglehetősen hosszú időt vett igénybe, de figyelemmel a törvényi szabályokra is, a másik eljárás elhúzódó volta nem állt közvetlen összefüggésben a jelen eljárás megindítására vonatkozó határidők megtartásával és annak bírói értelmezésével.
- [37] Az Alkotmánybíróság fentiek szerint nem talált olyan körülményt, amelyet jelen ügyben az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, XVI. cikk (2) bekezdés és XXVIII. cikk (1) bekezdés] összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná.
- [38] Az Alkotmánybíróság „az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi” {elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem

teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]} Az Alkotmánybíróság nem látott rá módot vagy indokot, hogy e gyakorlatától jelen ügyben eltérjen.

- [39] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjának és az 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjának, részben pedig befogadhatóság Abtv. 29. §-ába foglalt feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* *c)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. február 4.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott,
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett